

KNJIKA O STVARANJU SVETA

KAD NEBO GORE

www.alexanthorn.com

Edicija
ZAG NEHAR
Svete Knjige Drevnog Kraljevstva Magije
Knjiga četvrta

Naslov
KNJIGA O STVARANJU SVETA
Kad Nebo gore

Naslov originala
ENUMA ELISH
The Epic of Creation
Translation into English y L. W. King from The Seven Tablets of Creation
London 1902

Prevod i adaptacija
Alexandar Thorn

Izdavač
Samostalno autorsko izdanje
Copyright © 2010 by Alexanthorn. Sva prava zadržava izdavač

Za izdavača
Aleksandar Radivojević

Likovno tehnički urednik
Prevodilac

Lektura i korektura
Astrološki studio ASAR

Kompjuterska obrada i prelom
Izdavač

Korice
Zigurat Urinamu - Ur Haldejski

Format
Obim 34 strane, ilustrovana, 29 cm

Elektronsko izdanje
Knjiga je objavljena kao besplatno elektronsko izdanje u PDF formatu
i distribuirana preko Portala "Sveto Kraljevstvo Magije" www.alexanthorn.com

Beograd, 2010.

ZAG NEHAR

SVETE KNJIGE
DREVNOG KRALJEVSTVA MAGIJE

TORNOV KODEKS SAKRALNIH KNJIGA

KNJIGA ČETVRTA

KNJIGA O STVARANJU SVETA

KAD NEBO GORE

Prevod i adaptacija
Alexandar Thorn

2010

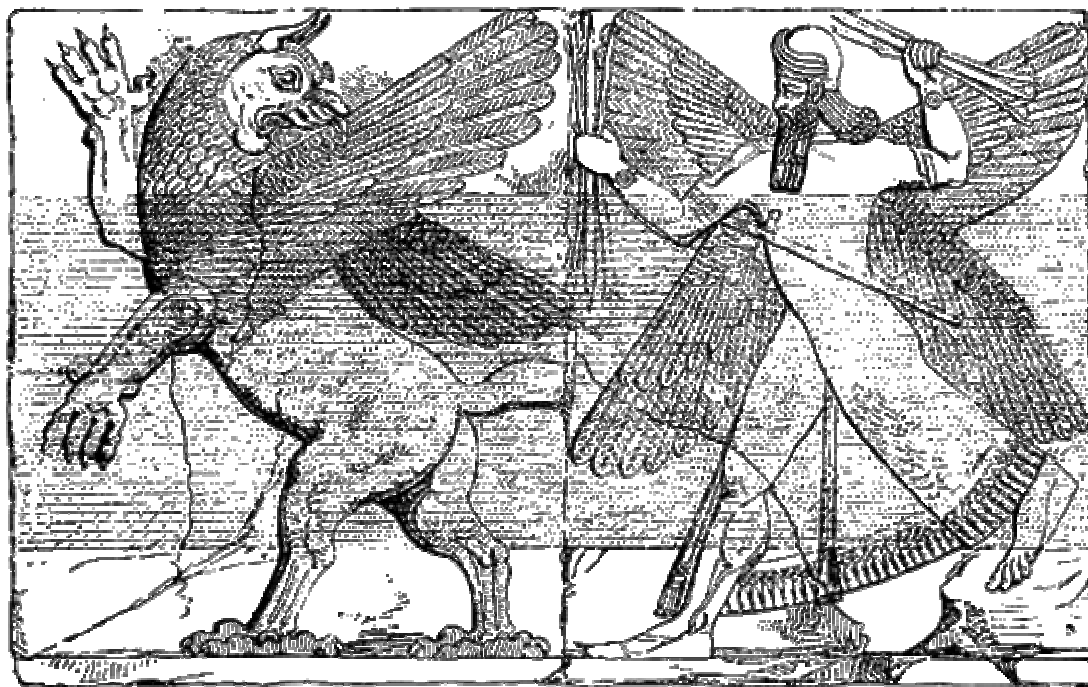
Sadržaj

Predgovor

Stvaranje sveta	5
-----------------------	---

Knjiga o stvaranju sveta

Prva ploča	10
Druga ploča	14
Treća ploča	17
Četvrta ploča	20
Peta ploča	24
Šesta ploča	27
Sedma ploča	31

Predgovor prevodioca

Stvaranje sveta

ENUMA ELIŠ

Knjiga o Stvaranju Sveta

Kosmogonijska poema poznata pod imenom Enuma Eliš (prema početku teksta: *Kad nebo gore...*) predstavlja, uz Ep o Gilgamešu, najznačajnije delo akadске religije. U sumerskoj književnosti ne postoji ništa što bi se moglo uporediti, ni po veličini, ni po dramskoj napetosti, ni po težnji da se povežu teogonija, kosmogonija i antropogonija. Enuma Eliš pripoveda o poreklu sveta, uzvisujući Marduka. Teme su stare, premda reinterpretirane. Pre svega, tu je iskonska slika neizdiferenciranog vodenog totaliteta, iz kojeg se izdvaja prvi par, Absu i Tijamat. Drugi izvori jasno kažu da Tijamat predstavlja more, a Absu sveukupnu slatku vodu na kojoj pliva Zemlja. Kao i tolika druga prvobitna božanstva, Tijamat je istovremeno shvaćena kao žena i kao dvopolna. Iz mešavine slatkih i slanah voda rađaju se drugi Božanski parovi. O drugom paru, Lalkmu i Lakamu (po nekim tradicijama, Oni su žrtvovani da bi bio stvoren čovek), gotovo ništa ne znamo. Što se tiče trećeg para, Anšara i Kišar, Njihova imena na sumerskom znače totalitet gornjih elemenata i totalitet donjih elemenata.

Prošlo je izvesno vreme i dani se protegnuše, godine se umnožiše (ploča I, 13). Iz hierogamos ova dva komplementarna totaliteta rađa se Bog Neba, Anu, koji opet rađa Nudimuda (Ea). Svojim veseljem i cičom mladi Bogovi ometaju Absuov odmor. On se žali Tijamat: Ne-

podnošljivo mi je njihovo ponašanje. Danju, ne mogu da se odmaram; noću, ne mogu da spavam. Hoću da ih uništım, da bih dokrajčio to njihovo kretanje. I da oko nas zavlada tišina, kako bismo najzad mogli da se odmorimo! (ploča I, 37-39). U ovim stihovima možemo otkriti čežnju za Materijom, odnosno, oblikom egzistencije koji odgovara inerciji i besvesnosti supstance, za iskonskim mirovanjem, otpor prema kretanju, preduslovu kosmogonije. Tijamat poče iz sveg glasa da viče na svoga muža. Ona bolno jauknu: Šta! Zar mi sami da uništimo ono što smo stvorili! Žalosno je, slažem se, njihovo ponašanje, ali blago se strpimo (ploča I, 41-46). Ali Absua nije mogla ubediti.

Doznajući za odluku svoga praoca, *mladi Bogovi ostadoše bez ijedne reči* (ploča I, 58). Ipak, sveznajući Ea prvi nešto preduze. Svojim magičnim bajanjem, on učini da Absu padne u duboki san, oduze mu njegov sjaj i sam se zaogrnu njime, pa ga ubi, pošto ga je prethodno okovao. On tako postade Bog Podzemne Vode (Bezdan), koja se od tada naziva Absu. U samom središtu Absua, *u odaji sudbina, svetilištu prao-blika* (ploča I, 79) njegova supruga, Damkina, rađa Marduka. Tekst slavi veličanstvenu uzvišenost, mudrost i svemoć ovog poslednjeg rođenog Boga. Upravo tada Anu prelazi u napad protiv svojih potomaka. On podiže četiri vetra, *i stvori talase kako bi uznemirio Tijamat* (ploča I, 108). Bogovi, koji ne mogu da se odmaraju, kažu svojoj majci: *Kada su ubijali Absua, tvoga muža, mada nisi bila uz napadače, stajala si po strani bez ijedne reči* (ploča I, 113-114).

Ovoga puta Tijamat odlučuje da nešto preduzme. *Ona stvara čudovišta, zmije, velikog lava, besne Demone i druge još što nose neumoljiva oružja i ne boje se borbe* (144). *A među svojim prvorodenim Bogovima Ona uzvisi Kingua.* (147 i dalje). *Na Kinguove grudi Ona pričvrsti pločicu Sudbina i poveri mu najveću moć.* (155 i dalje). Pred ovakvim pripremama, mladi Bogovi gube hrabrost. Ni Anu, ni Ea ne usuđuju se da se sukobe sa Kinguom. Jedino Marduk prihvata borbu, ali pod uslovom da prethodno bude proglašen za vrhovnog Boga, na šta Bogovi žurno pristaju. Borba između dve grupe biće rešena dvobojem između Tijamat i Marduka. *Kada je Tijamat otvorila čeljust da ga proguta...* (IV, 97) *Marduk izbacuje žestoke vetrove koji joj rastegnuše telo. Stomak joj se nadu, a ona ostade razjapljene čeljusti. On zatim izbacuje jednu strelu koja joj probuši stomak, iskida utrobu i probode srce. Ukrotivši je tako, on joj oduže život, baci leš na zemlju i ode gore!* (IV, 100-104). Tijamatini pomoćnici pokušavaju da se spasu, ali ih Marduk čvrsto sveza i polomi im oružje (III). On zatim okova Kingua, *oduze mu pločicu Sudbina i pričvrsti je na svoje grudi* (120, i dalje). Najzad, on se vrati do Tijamat, rasepi joj lobanju, a leš raseče nadvoje *kao suhu ribu* (137), od jedne polovine nastade nebeski svod, a od druge polovine zemlja. Marduk na nebu podiže palatu koja je odgovarala palati Absu i utvrdi put zvezda. Peta ploča govori o uređenju planetarnog univerzuma, određivanju vremena i o oblikovanju reljefa zemlje iz Tijamatinih delova tela: iz Njenih očiju izvire Eufkrat i Tigar, a *od jednog uvojka njenog perčina on stvori vezu između neba i zemlje.* (V, 59 itd.)

Najzad, Marduk odluči da stvori čoveka, kako bi on *preuzeo služnje Bogovima i tako ih rasteretio* (VI, 8). Pobeđeni i lancima svezani Bogovi i dalje čekaju svoju kaznu. Ea predlaže da samo jedan od njih bude žrtvovan. Na pitanje *ko je izazvao rat, podstrekivao Tijamat na pobunu i otpočeo borbu* (VI, 23-24) svi izgovaraju samo jedno ime: Kingu. Presekoše mu vene i *Ea od njegove krvi stvori ljude* (VI, 30). Poema dalje pripoveda o podizanju jednog svetilišta Marduku u čast.

Bez obzira na to što koristi tradicionalne mitske teme, Enuma Eliš predstavlja prilično sumornu kosmogoniju i pesimističnu antropologiju. Da bi se proslavio Marduk, mladi pobednik, Drevni Bogovi iz prvobitne epohe, a na prvom mestu među njima Tijamat, postaju nosioci demonske vrednosti. Tijamat nije više samo haotični iskonski totalitet koji prethodi svakoj kosmogoniji: Ona se na kraju pokazuje kao tvorac bezbrojnih čudovišta i sva njena kreativnost prikazana je kao negativna. Tvoracki proces, kako ga prikazuje Enuma Eliš, prerano je doveden u opasnost zbog Absuove želje da uništi mlade Bogove, to jest da u korenu saseče stvaranje Univerzuma. Nekkav svet je već postojao, pošto su se Bogovi množili i imali svoja prebivališta ali,

reč je o čisto formalnom obliku postojanja. Ubistvo Absua otvara čitav niz kreativnih ubistava, jer Ea ne samo što zauzima njegovo mesto nego i započinje s prvim organizovanjem vodene mase: *na tom mestu on izgradi svoje boravište i utvrdi svoja svetišta*. Kosmogonija je rezultat sukoba dve grupe Bogova, ali se u Tijamatinjoj grupi nalaze podjednako i Njena čudovišna i demonska stvorenja. Drugim rečima, iskonsko je samo po sebi prikazano kao izvor negativnih tvorevina. Tek od Tijamatinjih posmrtnih ostataka Marduk oblikuje Nebo i Zemlju. Ta tema, koja je takođe potvrđena i u drugim tradicijama, može se različito tumačiti. Univerzum koji je načinjen od tela nekog iskonskog Božanstva deli Njegovu Supstancu, samo, možemo li uopšte, posle Tijamatine demonizacije i dalje govoriti o Božanskoj supstanci? Da li to znači da su i Nebo i Zemlja zapravo demonske prirode, jer su stvoreni od Demonske Supstance?

Kosmos je, dakle, dvostruke prirode: u njemu je jednim delom ambivalentna, ako ne i jasno demonska materija, a drugim delom božanska forma, jer je ona Mardukovo delo. Nebeski svod je načinjen od polovine Tijamatinog tela, ali zvezde i sazvežđa postaju prebivališta ili slike Bogova. Sama zemlja je od druge polovine Tijamatinog tela i njenih različitih organa, ali je posvećena zahvaljujući gradovima i hramovima. Najzad, pokazuje se da je svet proizvod mešavine haotičnog i demonskog iskonskog s jedne strane i božanske kreativnosti, prisustva i mudrosti s druge strane. To je možda najslabija kosmogonijska formula do koje će doći mesopotamska misao, ako ne i celokupna filozofska misao čovečanstva, jer ona u smeloj sintezi objedinjuje sve strukture jednog Božanskog društva, od kojih su neke postale nerazumljive i neupotrebljive. Što se tiče stvaranja čoveka, ono se nadovezuje na sumersku tradiciju: čovek je stvoren da bi služio Bogovima, a

posebno na verziju koja poreklo čoveka objašnjava žrtvovanjem dva boga Lagma. Ali, tu se pridružuje i otežavajući element: iako je bio jedan od prvih Bogova, Kingu postaje arhidemon, vođa legije čudovišta i demona koje je stvorila Tijamat.

Čovek je, dakle, stvoren od demonske materije - Kinguove krvi. Razlika u odnosu na sumerske verzije je značajna. Možemo govoriti o tragičnom pesimizmu, jer se čini da je čovek osuđen već na osnovu svog porekla. Njegova jedina nada je Ea, koji ga je oblikovao. Čovek dakle ima oblik koji je stvorio jedan Veliki Bog. Sa tog stanovišta, postoji simetrija između stvaranja čoveka i porekla sveta. U oba slučaja, osnovnu građu čini Supstanca nekog prvobitnog ali propalog Božanstva, koje su mladi Bogovi pobednici pretvorili u demona i potom usmrtili.

U Vavilonu, Enuma Eliš je recitovana u hramu četvrtog dana praznika Nove godine. Taj praznik, koji se zvao Zagmuk (početak godine) na sumerskom i Akitu na akadskom jeziku, proslavljao se tokom dvanaest prvih dana meseca Nišana. Sastojao se iz nekoliko delova, od kojih ćemo ukazati samo na najvažnije: 1) dan kraljeve pokore, što odgovara Mardukovom zatočeništvu; 2) oslobađanje Marduka; 3) obredne borbe i obredna procesija pod kraljevim vođstvom, do Bit Akitua (kuće Nove godine), gde se održavala svečana gozba; 4) hieros gamos kralja i hramske robinje koja oličava boginju; 5) određivanje sudbine od strane Bogova. Prva sekvenca ovog mitsko-obrednog scenarija, poniženje kralja i Mardukovo zatočeništvo, ukazuje na vraćanje sveta u prekosmogonijski Haos. U Mardukovom svetilištu, veliki sveštenik lišava kralja njegovih odličja (žezla, prstena, krive sablje i krune) i udara ga po licu. Kralj zatim, na kolenima, izgovara objavu nevinosti: *Nisam grešio, o Gospodaru zemalja, nisam bio nemaran prema tvom božanstvu*. Veliki sveštenik odgovara u Mardukovo ime: *Ne boj se, Marduk će čuti tvoju molitvu. On će povećati tvoje carstvo*.

Za to vreme, narod je tražio Marduka, za koga se pretpostavljalo da je *zatvoren u planini*, što je formula koja ukazuje na smrt nekog Božanstva. Kao što smo videli povodom Inane-Ištar, ta smrt nije konačna; ipak, Boginju je trebalo otkupiti iz donjeg sveta. Marduk, takođe, biva primoran da siđe *daleko od sunca i svetlosti*. On, najzad, biva oslobođen i Bogovi se ponovo ujedinjuju, to jest okupljaju se Njihovi kipovi, da bi odredili sudbine. Ova epizoda u Enuma Elišu odgovara proglašenju Marduka za vrhovnog Boga. Kralj vodi povorku do Bit Akitua, građevine podignute van grada. Povorka predstavlja vojsku Bogova koja je krenula protiv Tijamat. Prema jednom Sanheribovom zapisu možemo pretpostaviti da se podražavala prvobitna bitka, a da je kralj oličavao Asura, Boga koji je zamenio Marduka. Hieros gamos se odvijao po povratku sa svečane gozbe u Bit Akituu. Poslednji čin predstavljao je određivanje sudbine svakog meseca u godini. Tim određivanjima, obredno je stvarana godina, to jest osiguravana sreća, plodnost i bogatstvo novog sveta koji se upravo rodio.

Akitu predstavlja mesopotamsku verziju prilično rasprostranjenog mitsko-obrednog scenarija praznika Nove godine koji je shvaćen kao ponavljanje kosmogonije. Pošto su tradicionalna društva polagala veliku nadu u periodično obnavljanje Kosmosa, mi ćemo često pominjati praznike Nove godine. Već sada možemo tačno utvrditi da se epizoda praznika Akitu susreće, da se ograničimo samo na Bliski istok, u Egiptu, kod Hetita, u Ugaritu, u Iranu i kod Mandejaca. Tako je, na primer, poslednjih dana u godini obredno stvaran Haos koji su označavale orgijske razuzdanosti tipa Saturnalija, potom izokretanje čitavog društvenog poretka, gašenje ognjišta i povratak mrtvih. Borbe između dve grupe maskiranih lica potvrđene su u Egiptu, kod Hetita i u Ugaritu. Na Srednjem istoku i u istočnoj Evropi još postoji običaj da se utvrđuje sudbina nastupajućih dvanaest meseci na osnovu dvanaest dometnutih dana.

Uloga kralja prilikom Akitua nedovoljno je poznata. Njegovo ponižavanje odgovara nazadovanju sveta u stanje Haosa i Mardukovom zatočeništvu u planini. Kralj u borbi protiv Tijamat i u hieros gamos s hramovskom robinjom oličava Boga. To je Sve-ta svadba sumerskog kralja koji predstavlja Dumuzija i Boginje Inane. Hieros gamos se odigravao tokom praznika Nove godine. Sumeri su bili uvereni da im je kraljevstvo dato sa neba. Ono je bilo Božanskog porekla i to se shvatanje održalo sve do iščeznuća asirsko-vavilonske civilizacije.

Vladareva sakralnost je obznanjivana na više načina. Zvali su ga Kraljem zemlje, to jest sveta, ili Četiri oblasti Univerzuma, a ta je titula prvobitno bila namenjena samo Bogovima. Kao i kod Bogova, oko njegove glave blistala je natprirodna svetlost. Još pre rođenja, Bogovi su ga predodređivali za vladanje. Iako je kralj priznavao svoje zemaljsko poreklo, smatralo se da je Božji sin. Hamurabi izjavljuje da ga je rodio Sin, a Lipilištar da ga je rodio Enlil. Po tom dvostrukom poreklu vladar je bio pravi posrednik između Bogova i ljudi. Pred Bogovima je predstavljao narod i ispaštao za grehe svojih podanika. Ponekad je zbog zločina svog naroda morao i da umre. Zbog toga su Asirci imali kraljevog zamenika. Tekstovi objavljuju da je vladar živio u bliskoj vezi s Bogovima, u mitskom vrtu u kojem se nalaze *Drvo života i Voda života*. Hranu koja je svakodnevno prinošena na žrtvu kipovima Bogova jeli su kralj i njegova svita. Kralj je takođe Božji izaslanik, od Boga pozvani pastir naroda koji treba da uspostavi pravdu i mir na zemlji. *Kada su Anu i Enlil pozvali Lipitištara da vlada zemljom kako bi uspostavio pravdu u zemlji ... tada sam ja, Lipitištar, ponizni pastir Nipura ... uspostavio pravdu u Sumeru i Akadu, kako je to Enlil rekao.*

Moglo bi se reći da je kralj učestvovao u Božanskom modalitetu, ali time nije postajao Bog. On je predstavljao Boga što je na arhaičnim stupnjevima kulture takođe podrazumevalo da on na neki način jeste onaj koga je predstavljao. U svakom slučaju, kao posrednik između ljudskog sveta i sveta Bogova, mesopotamski kralj je sopstvenom ličnošću ostvarivao obrednu vezu između dva oblika postojanja, Božanskog i ljudskog. Upravo zahvaljujući toj dvostrukoj prirodi kralj je, bar metaforično, smatran tvorcem života i plodnosti. Ali, on nije bio Bog, novi član panteona, kao što je to bio egipatski faraon. Vernici mu nisu upućivali molitve, naprotiv, oni su se molili Bogovima da blagoslove njihovog kralja. Jer vladari, uprkos svojoj bliskosti s Božanskim svetom i pored hieros gamos s nekim Boginjama, nisu uspevali da prevaziđu svoju ljudsku uslovljenost. Oni su ipak ostajali samo smrtnici. Ne treba zaboraviti da čak ni slavni kralj Uruka, Gilgameš, nije uspeo u svom poduhvatu da stekne besmrtnost.

KNJIGA O STVARANJU SVETA

Prva ploča

- 1 Kad Nebo gore još neimaše ime,
kad Zemlja dole još neimaše ime,
iskonski Absu što ih porodi
i Mummu Tiamat, njihova Sveopšta Majka,
5 stanu svoje mešati vode.
Kad staništa Bogova još ne behu sazdana,
kad trske u močvari još ne bi,
kad nijedan Bog još ne beše stvoren,
kad nijedan Bog još neimaše ime,
kad nijedna sudbina ne bi određena,
Bogovi iz utrobe Absu i Tiamat rođeni behu.
10 Lahmu i Lahamu se pojaviše i ime dobiše Oni.
Eon za Eonom, namnožiše se Oni.
Tad Anšar i Kišar rođeni behu i nadmašiše Njih.
Prolazi vreme, dani se protegnuše, godine se umnožiše.
Anu, Njihovo čedo, takmac Otaca svojih,
15 Anšar, Anua, prvenca svog, ravnog učini sebi.
Anu Nudimuda, na svoju priliku rodi.
Nudimud za Očeve svoje, Stvoritelj bi,
razbora jakog, uman, u snazi silan,
silniji od Očeva Oca Anšara.
20 Među Bogovima, Braćom Njegovom, ravnog mu ne bi.
Tad Bogovi Braća, većati stanu,
da Tiamat uznemire, skakati počnu.
Utrobu Tiamate, uznemire Oni,
u Nebeskom Dvoru, praveći buku,
25 graja je Njihova do Absua dopirati stala.
Tiamat na Njihovu dreku ostade nema,
ali divljanje Njihovo za Absua bejaše bolno.
Njihov postupak, mrzak mu bi i Oni se osiliše jako.
Tad Absu, što Velike Bogove rodi,
30 kriknu i Mummu, svojemu glasniku zbori:
Mummu, glasniče, što moje srce veseliš,
deder, prema Tiamat upravimo hod.
Oni se zapute i pred Tiamat dođu.
O Bogovima prvorođenim savetovati se stanu.
35 Absu otvori usta
i glasno Boginji Tiamat zbori:
Njihovo ponašanje meni je nepodnošljivo.

- Danju odmora nemam, noću ne spavam ja.
 Uništiti ih hoću ja,
 da kretanju Njihovom učinim kraj.
- 40 Da oko nas zavlada tišina,
 kako bi se najzad odmrili mogli Mi.
 Kad Tiamat, te reči ču,
 Ona se rasrdi i na svog povika muža.
 Zaječa bolno, srdžba je uze,
 u svojoj duši, oseti bol.
- 45 Uništiti, dakle, želimo što stvorismo Mi!
 Žalosno je ponašanje Njihovo,
 ali blago se strpimo Mi.
 Mummu prozbori na to, da Absuu savet da,
 i savet od Mummu dušmanski i zloslutan bi.
 Taj prevratni čin, moj Oče, satrimo dakle!
- 50 Danju da se odmoriš, noću da spavaš.
 Kad Absu te reči ču, Njemu se razvedri lice.
 Zbog zla štono ga smisli protiv Bogova Sinova svojih.
 On svojom rukom Mummu obujmi vrat,
 na kolena mu sede, zagrli Njega On.
- 55 Ono o čemu u skupštini većahu Oni,
 to sve kazano Bogovima Prvorodenim bi.
 Kad tu odluku čuše,
 Mladi Bogovi bez ijedne reči ostaše,
 na tom se smire i potom s užasom u duši sednu.
 Ali On sjajnoga uma, mudrac, domišljat,
- 60 Ea, što poznaje sve, Njihove namisli prozre.
 Za Absua odredi, magični obrazac stvori,
 za Njega čistu, svemoćnu čaroliju smisli.
 On je izreče, u vodu baci nju.
 Na Absua pošalje san, u dubini dok se odmarao On,
- 65 Uspava Njega, na Njega šaljući san.
 Mummu nemoćan bi Njegovu da vrati snagu.
 Ea Absuu mišnice strga, uništi Krunu,
 strašnu mu odoru uze.
 Absu zaječa bolno,
 potom ga lancima vezanog, ubi On.
- 70 Zaveza ga Mummu, glavu mu snažno stegnu,
 nad Absuom stanište svoje sazda.
 Zatvori ga Mummu, lance mu pritegnu jako.
 Kad svoje dušmane svlada i pokori ih,
 kad Ea, dušmane pobedi svoje
- 75 kad u svetinju svoju, na počinak ode,
 Absu, On nazva nju i tu sveto mesto odredi,
 na tom mestu za sebe noćnu svetinju izgradi,
 gde Ea i Damkina mu žena Njegova,
 u slavi živeše Oni.

- Tad u odaji sudbina, u Svetilištu praoblika,
80 rodi se Bog, mudrac nad mudracima,
od Bogova umniji svih,
u krilu Bezdana, rodi se Marduk,
u krilu čistoga Absua, rodi se Marduk.
Ea ga Njegov Otac porodi,
Damkina ga Njegova Majka, porodi.
85 Boginja prsa, hranila je Njega.
Nad Njim je stajala straža,
što moćnom Ga gordošću ispuni.
Divotnog stasa, pogled mu očiju na munju nalik.
On kao junak se rodi: od početka oplodivaše On.
Ea stvoritelj Njegov, kad vide Njega,
90 srce se uzbudi Njemu, razvedri se radosti pun.
Bez mane učini Njega, dvojnu narav Boga mu dade.
Bogove nadvisi jako, sve ih nadmaši On.
Razmer mu nenaravan, spoznati se ne da.
Nije ga moguće pojmiti, teško ga pogledom obujmiti.
95 Četiri oka i četiri uha, imade On.
Kad mu se usta otvore, iz njih jara izbija.
Četiri uha, na Njemu rastu,
četiri mu oka, opažaju sve.
Stas mu što izraste, među Bogovima nenaravan bi.
100 Udovi Njemu golemi behu, visina mu čudesna bi.
Kakvog li deteta!
Kakvog li deteta!
Dete - Sunce, Nebesa - Sunce!
Strašnim zaodenut sjajem Bogova deset,
uzvišenu imaše snagu.
Svoju moć i sjaj Oni mu dadoše.
105 Tada ustade Anu i četiri načini Vetra,
što Zmaja od vojske jačeg, na uzdi drže.
i stvori talase besne kako bi Tiamat uznemirio.
Tiamat uznemirena danju i noću hodaše samo.
Udaraju snage haosa, Tiamat draže, Njoj uvećavaju bol.
110 U srcu svojem, rđave namere snuju.
I Oni, Njena braća, Boginji Tiamat zbore:
Kad Absua, tvoga ubiše muža,
iako uz napadače nisi bila,
stajala si po strani bez ijedne reči.
On strašno oružje stvori,
115 i ako se tvoje razdire srce, spavati ne možemo Mi.
Neka Absu, tvoj muž, u tvojem srcu bude,
i Mummu, lancima vezani što su.
Ti sama ostade i sada se ti žuriti moraš jako.
O Tiamat, Zar nas ne voliš ti?
nemamo mira ni noću ni danju

- 120 od umora se nama oči sklapaju.
Uništiti ih moramo da prestanu
spavati da možemo Mi.
Hajde, odluči se Ti za borbu, uništi Njih!
Mlade Bogove, tvojem ih vrtlogu izloži!
Kad Tiamat ču reči Boga što pred Njom bi,
- 125 Tada zausti Ona: Dosta je bilo, hajde da učinimo,
da vihore načinimo snažne protiv Bogova mladih
da Bogovi Stari u miru spavati mogu.
Protiv Bogova Mi ćemo ustati
protiv Bogova Mi ćemo voditi boj,
Prilazeći k njoj, Oni uz Tiamat staju.
Gnevni, noću i danju zaveru snuju.
- 130 Za borbom žude, skaču i besno sikću,
U bojne redove staju, žele zametnuti boj.
Majka Ponora, stvoritelj svega,
čudesno oružje stvori: aždaje izrodi Ona.
Zubi im oštri, očnjaci strašni,
- 135 otrovom, umesto krvi, njihovo ispuni telo.
Ona aždaje strašne, užasom odenu,
izgled im čudan daje, slične ih Bogovima stvori.
Da onaj ko ih vidi, pogine od straha!
Ako im napadnu telo, grudi ne mogu uništiti njima.
- 140 Hidru, zmaja Lahamu, stvorila Ona,
silnoga lava, vuka što reži, čoveka-škorpiju,
Demone besne, čoveka-ribu, i jarca stvori.
Oružje imaju grozno, u boju nemaju strah.
Njene su naredbe moćne,
niko se odupreti ne može njima.
- 145 I jedanaest još, nalik nemanima stvori.
Od Bogova prvenaca Njenih, što se oko Nje skupiše
među Njima Ona usvisi Kingua.
Predvodnik vojske da bude, legije da vodi
da oružje skuplja za boj i započne rat.
- 150 Glavni zapovednik ratnicima da bude,
Sve mu u ruke daje, u Sabor postavi Njega
govoreći: Za tebe čaroliju rekoh
u Sabor Bogova ja tebe uzvisih.
Moćima većim od Bogova svih, tvoje ispunih ruke.
Uzvišen budi, ti, mužu moj, jedini!
- 155 Neka ime bude ti veće, no što je Anunnakija svih.
Na grudi Kingua Pločicu Sudbine stavi,
poveri mu najveću moć,
govoreći: Naredba tvoja neizmenjiva da bude,
reči neka su ti kao Pečat.
Kad Kingu uzvišen bi i vlast Anua dobi,
On Bogovima, Sinovima svojim, sudbinu odredi:

- 160 Reči iz usta vaših, neka oganj gase!
Snažan, pobeđen kad je, neka udvostruči snagu!

Druga ploča

- 1 Kad Tiamat svoje mučno završi delo,
Ona se za borbu naoružava
s Bogovima, izdancima svojim.
Absua da osveti, Tiamat od zlobe gori.
Ea obavešten bi, kako se Ona sprema za boj.
- 5 Kad Ea, o tome zborenje ču,
Bez reči osta, u turoban utonu gnev.
Kad razmisli i Njegova stiša se ljutnja,
On se Anšaru, Ocu uputi svom.
Kad pred Anšara, svog Oca što Ga porodi, dođe,
- 10 Njemu ispriča spletke, što ih Tiamat skova.
Ea mu zbori: Naša nas Majka Tiamat prokle,
Ona što izrodi Nas, Ona sačini vojsku,
strašno od jarosti Grmi na nas.
Oko Nje, svi se Bogovi skupiše
I Oni što ih porodiste Vi, na Njenu prilaze stranu.
- 15 Prilazeći Njoj, Oni uz Tiamat staju.
Gnevni, noću i danju zaveru kuju.
Za borbom žude, skaču i besno sikću,
U bojne redove staju, žele zametnuti boj.
Majka Bezdana, Stvoritelj svega,
- 20 Čudesno oružje stvori: aždaje izrodi Ona.
Zubi im oštri, očnjaci strašni,
otrovom, umesto krvi, njihovo ispuni telo.
Ona aždaje strašne, užasom odenu,
izgled im čudan dade, slične ih Bogovima stvori,
- 25 da onaj ko ih vidi, od strha pogine.
Ako im napadnu telo, grudi ne mogu uništiti njima.
Hidru, zmaja, Lahamu, stvorila Ona,
silnoga lava, vuka što reži, čoveka-škorpiju,
Demone besne, čovjeka-ribu, i jarca stvori.
- 30 Oružje imaju grozno, u boju nemaju strah.
Njene su naredbe moćne,
niko se oduprijeti ne može njima.
I jedanaest još, nalik nemanima stvori.
Od Bogova prvenaca Njenih, što se oko Nje skupiše
među Njima Ona usvisi Kingua.

- 35 Predvodnik vojske da bude, legije da vodi
da oružje skuplja za boj i započne rat.
Glavni zapovednik ratnicima da bude,
Sve mu u ruke dade, u Sabor postavi Njega
govoreći: Za tebe čaroliju rekoh
u Sabor Bogova ja tebe uzvisih.
- 40 Moćima većim od Bogova svih, tvoje ispunih ruke.
Uzvišen budi, ti, mužu moj, jedini!
Neka ime bude ti veće, no što je Anunnakija svih.
Na grudi Kingua Pločicu Sudbine stavi,
poveri mu najveću moć,
govoreći: Naredba tvoja neizmenjiva da bude,
reči neka su ti kao Pečat.
- 45 Kad Kingu uzvišen bi i vlast Anua dobi,
On Bogovima, Sinovima svojim, sudbinu odredi:
Reči iz usta vaših, neka oganj gase!
Snažan, pobeđen kad je, neka udvostruči snagu!
Kad Anšar spozna da Tiamat, strašan obuze nemir,
50 po bedrima se udari, za usne ugrize svoje.
Srce mu se straha ispuni,
duša mu smetena posta,
jedva svoje stišavaše krike.
Deder Ea, sine moj, kreni u boj.
Deder, s oružjem zavitlaj, što stvori ga ti.
- 55 Oružjem kojim ti smaknu Mummu i Absua,
Napadni Kingua što pred Njom ide
pred Tiamat stani, pokaži mudrost svoju.
Kad želju svoga Oca Anšara ču,
Njoj upravivi hod, krenu na put.
- 60 Kad Ea, prilazeći, snage Tiamat spazi,
kad Kingua predvodnika vojske vide, gde legije silne vodi
i oružje skuplja za boj da započne rat.
Glavni zapovednik ratnicima da bude,
Tiamat mu na grudi Pločicu Sudbine stavila,
najveću moć mu poverila,
65 govoreći: Naredba tvoja neizmenjiva da bude,
reči neka su ti kao Pečat.
On se poboja da pred Nju stane, natrag se vrati.
Uplašen silno, Ocu Anšaru vrati se svom,
Tad Ea sa strahom zbori Anšaru Ocu svom
Vojska je Kingua strašna, ja pred Tiamat stati ne mogu.
- 70 Ustade Anšar, srdeći se jako povika
i svojem sinu Anuu, ove uputi reči:
Evo onoga ko je mudar i moćan veoma, junak moj,
čija snaga je silna i nalet neizdrživ.
- 75 Idi i pred Tiamat, bar stani ti.
Neka se duša Njena smiri, neka srce smekša u Njoj.

- Ako li tvoje, ne poslušaj reči,
Našu joj naredbu kaži, da smiri se Ona.
Kad želju svoga Oca Anšara ču,
80 Njoj upravivi hod, krenu na put.
Kad Anu, prilazeći, snage Tiamat spazi,
On se poboja da pred Nju stane, natrag se vrati.
Uplašen silno, Ocu Anšaru vrati se svom,
Zboreći mu ono što Boginji Tiamat reče:
85 Ruka mi odveć je slaba, da bih te ščepati mogao.
Anšar zaneme, u zemlju gleda.
Uzdišući, okrenut Ei, zatrese glavom.
Bogovi svi, Anunnaki, opet se skupiše.
Usta ne otvaraju svoja, čuteći sede:
90 Niko od Bogova, pred Tiamat ne htede izaći!
Ko pred Nju stupi, spasa mu nema!
Tad Gospod Anšar, Bogova Otac,
u svom veličanstvu usta,
po mislima prebirajući svojim Anunnakijima zbori:
95 Onaj čija snaga je silna, ko svoga će osvetiti oca,
onaj što skršiće dušmana, junak je Marduk.
Tad Ea, u stranu Marduka pozva.
Kad dođe, On mu nevolju Njegovog srca kaza:
Marduče, savet poslušaj Naš, svog Oca slušaj.
Moj sine, Ti bićeš Onaj ko Njegovo smiruje srce.
100 Anšaru zarad borbe, pristupi Ti.
Govori, stojeći pred Njim
gledajući Tebe On će se smiriti.
Na reči svoga Oca, Gospoda obuze radost.
Anšaru priđe, pred Njega stade.
Anšar Ga ugleda, srce mu radosti puno.
105 U usta Ga poljubi, Njegov potisnu strah.
O Anšar, ne budi nem, otvori usta,
Tvoga ću srca želju ispuniti ja!
O Anšar, ne budi nem, otvori usta,
Tvoga ću srca želju ispuniti ja!
110 Ko to od Bogova, borbu započe s Tobom?
Moj Sine, to Tiamat je, Boginja:
Ona će s Tobom voditi boj.
Moj Oče, što mene stvori, raduj se, veseo budi,
Brzo ćeš Ti Tiamat, nogom na potiljak stati!
Moj Oče, što mene stvori, raduj se, veseo budi,
115 Brzo ćeš Ti Tiamat, nogom na potiljak stati!
Moj Sine, što sva mudrost ti znana,
Tvojom čarolijom čistom, Tiamat smiri.
Olujna kola, hitro poteraj napred,
da ih ne zadrže pomoćnici Njeni, straga okreni na Nju.
120 Gospod se Očevoj raduje reči.

Radosna srca, svom Ocu ovako zbori:
Gospodaru Bogova, Usude velikih Bogova.
Ako li ja osvetnik Vaš, moram biti,
Ako li moram Tiamat ukrotiti, i Vama život spasiti,
125 da održite Zbor, sudbinu Moju Vrhovnom učinite, nju proglasite.
U Ubšukinu, veselo stolujte svi.
Da Mojom Rečju sudbine izričem, kao što činite Vi.
Da odluka se Moja, izmjeniti ne da.
Da naredba što iz usta izađe Mojih, čvrsta i stalna bude.

Treća ploča

1 Anšar otvori usta
i reči ove, glasniku svom imenom Gaga zbori:
glasniče Gaga, što srce Moje veseliš,
k Lahmu i Lahamu, poslati te želim.
5 tebe koji razbor imaš i govoriti umeš.
Pred Mene okupi Bogove, što rodiše Mene,
neka se ovde Bogovi okupe svi.
Razgovor da vode, za gozbom da sede,
da jedu hleba, da piju vina.
10 Neka Marduku, spasitelju svom, sudbinu odrede Oni!
Hajde, pohitaj Gaga, i kad pred Njima budeš,
kaži im ono što ću ti reći:
Anšar, Vaš Sin, k Vama me šalje,
On mi naloži, zapovest Njegovog srca da kažem:
15 Naša nas majka Tiamat prokle,
Ona što izrodi nas.
Ona što izrodi Nas, Ona sačini vojsku,
strašno od jarosti Grmi na nas.
Oko NJe, svi se Bogovi skupiše
I Oni što ih porodiste Vi, na Njenu prilaze stranu.
Prilazeći Njoj, Oni uz Tiamat staju.
20 Gnevni, noću i danju zaveru kuju.
Za borbom žude, skaču i besno sikću,
U bojne redove staju, žele zametnuti boj.
Majka Bezdana, Stvoritelj svega,
Čudesno oružje stvori: aždaje izrodi Ona.
25 Zubi im oštri, očnjaci strašni,
otrovom, umesto krvi, njihovo ispuni telo.
Ona aždaje strašne, užasom odenu,
izgled im čudan daje, slične ih Bogovima stvori,

- da onaj ko ih vidi, od strha pogine.
- 30 Ako im napadnu telo, grudi ne mogu uništiti njima.
Hidru, zmaja, Lahamu, stvorila Ona,
silnoga lava, vuka što reži, čoveka-škorpiju,
Demone besne, čovjeka-ribu, i jarca stvori.
Oružje imaju grozno, u boju nemaju strah.
- 35 Njene su naredbe moćne,
niko se oduprijeti ne može njima.
I jedanaest još, nalik nemanima stvori.
Od Bogova prvenaca Njenih, što se oko Nje skupiše
među Njima Ona usvisi Kingua.
Predvodnik vojske da bude, legije da vodi
- 40 da oružje skuplja za boj i započne rat.
Glavni zapovednik ratnicima da bude,
Sve mu u ruke dade, u Sabor postavi Njega
govoreći: Za tebe čaroliju rekoh
u Sabor Bogova ja tebe uzvisih.
Moćima većim od Bogova svih, tvoje ispunih ruke.
- 45 Uzvišen budi, ti, mužu moj, jedini!
Neka ime bude ti veće, no što je Anunnakija svih.
Na grudi Kingua Pločicu Sudbine stavi,
poveri mu najveću moć,
govoreći: Naredba tvoja neizmenjiva da bude,
reči neka su ti kao Pečat.
Kad Kingu uzvišen bi i vlast Anua dobi,
- 50 On Bogovima, Sinovima svojim, sudbinu odredi:
Reči iz usta vaših, neka oganj gase!
Snažan, pobeđen kad je, neka udvostruči snagu!
Ja Anua posloh, ne smede stati pred Nju.
Nudimuda obuze strah, natrag se vrati.
- 55 Ali Marduk, Vaš Sin, od Bogova mudriji svih,
odluči da pred Tiamat stane,
ove mi kazujući reči:
Ako li ja osvetnik Vaš, moram biti,
Ako li moram Tiamat ukrotiti, i Vama život spasiti,
- 60 da održite Zbor, sudbinu Moju Vrhovnom učinite, nju proglasite.
U Ubšukinu, veselo stolujte svi.
Da Mojom Rečju sudbine izričem, kao što činite Vi.
Da odluka se Moja, izmjeniti ne da.
Da naredba što iz usta izađe Mojih, čvrsta i stalna bude.
- 65 Deder, hitajte, sudbinu Njemu smesta odredite,
da pred moćnog, Vašeg dušmana stane.
Tad Gaga ode, i kad svoj prevali put,
Pred Lahmu i Lahamu, Bogovima, što rodiše Njega,
Ničice pade, pred Njihovim nogama poljubi zemlju.
- 70 On se, podgnuvši, nakloni i Njima zbori:
Anšar, Vaš Sin, k Vama me šalje;

- On mi naloži, zapovest Njegovog srca da kažem:
 Naša nas majka Tiamat prokle,
 Ona što izrodi nas.
 Ona što izrodi Nas, Ona sačini vojsku,
 strašno od jarosti Grmi na nas.
- 75 Oko Nje, svi se Bogovi skupiše
 I Oni što ih porodiste Vi, na Njenu prilaze stranu.
 Prilazeći Njoj, Oni uz Tiamat staju.
 Gnevni, noću i danju zaveru kuju.
 Za borbom žude, skaču i besno sikću,
- 80 U bojne redove staju, žele zametnuti boj.
 Majka Bezdana, Stvoritelj svega,
 Čudesno oružje stvori: aždaje izrodi Ona.
 Zubi im oštri, očnjaci strašni,
 otrovom, umesto krvi, njihovo ispuni telo.
- 85 Ona aždaje strašne, užasom odenu,
 izgled im čudan dade, slične ih Bogovima stvori,
 da onaj ko ih vidi, od strha pogine.
 Ako im napadnu telo, grudi ne mogu uništiti njima.
 Hidru, zmaja, Lahamu, stvorila Ona,
- 90 silnoga lava, vuka što reži, čoveka-škorpiju,
 Demone besne, čovjeka-ribu, i jarca stvori.
 Oružje imaju grozno, u boju nemaju strah.
 Njene su naredbe moćne,
 niko se oduprijeti ne može njima.
 I jedanaest još, nalik nemanima stvori.
- 95 Od Bogova prvenaca Njenih, što se oko Nje skupiše
 među Njima Ona usvisi Kingua.
 Predvodnik vojske da bude, legije da vodi
 da oružje skuplja za boj i započne rat.
 Glavni zapovednik ratnicima da bude,
- 100 Sve mu u ruke dade, u Sabor postavi Njega
 govoreći: Za tebe čaroliju rekoh
 u Sabor Bogova ja tebe uzvisih.
 Moćima većim od Bogova svih, tvoje ispunih ruke.
 Uzvišen budi, ti, mužu moj, jedini!
 Neka ime bude ti veće, no što je Anunnakija svih.
- 105 Na grudi Kingua Pločicu Sudbine stavi,
 poveri mu najveću moć,
 govoreći: Naredba tvoja neizmenjiva da bude,
 reči neka su ti kao Pečat.
 Kad Kingu uzvišen bi i vlast Anua dobi,
 On Bogovima, Sinovima svojim, sudbinu odredi:
 Reči iz usta vaših, neka oganj gase!
- 110 Snažan, pobeđen kad je, neka udvostruči snagu!
 Ja Anua posloh, ne smede stati pred Nju.
 Nudimuda obuze strah, natrag se vrati.

- Ali Marduk, Vaš Sin, od Bogova mudriji svih,
odluči da pred Tiamat stane,
115 ove mi kazujući reči:
Ako li ja osvjetnik Vaš, moram biti,
Ako li moram Tiamat ukrotiti, i Vama život spasiti,
da održite Zbor, sudbinu Moju Vrhovnom učinite, nju proglasite.
U Ubšukinu, veselo stolujte svi.
120 Da Mojom Rečju sudbine izričem, kao što činite Vi.
Da odluka se Moja, izmjeniti ne da.
Da naredba što iz usta izađe Mojih, čvrsta i stalna bude.
Deder, hitajte, sudbinu Njemu smesta odredite,
da pred moćnog, Vašeg dušmana stane.
125 Kad Lahmu i Lahamu poruku čuše, jauknuše glasno.
Igigiji svi, tugovaše bolno:
Šta se to zbi, ovakvoj odluci da pribegne?
Zar dela Tiamat, ne znamo mi?
Oni se okupe, da tamo krenu,
130 svi Oni, veliki Bogovi, što sudbine kroje,
Anšaru dođoše, Tupšukkinnaku ispuniše.
Oni se zagrlje, u sabor se okupiše
Razgovor voditi stanu, za gozbu sedoše.
Jedoše hleba i pijahu vina.
135 U peharima, rujno blista se vino.
Pijući vino, lice vedro im posta.
Velika bezbrižnost, Njima obuze srce,
Sudbinu odrediše Marduku, spasitelju svom.

Četvrta ploča

- 1 Kraljevski Njemu, sazdaše Presto,
da predsedava Očevima svojim, kad se savetovati stanu:
Među Velikim Bogovima, najslavniji zaista si Ti.
Tvoja je odluka višnja, Tvoja je naredba Anu!
5 Marduče, među Velikim Bogovima, najslavniji zaista Ti si.
Tvoja je odluka višnja, tvoja je naredba Anu!
Naredba Tvoja odsad, neizmenjiva biće.
Da moć uzvišenja i poniženja, u tvojoj ruci bude.
Stalna neka Ti je Reč, a naredba neumoljiva.
10 Niko od Bogova, zabranu Tvoju prekršiti neće!
Neka služenje svetinjama Božijim, kao Bogopoštovanje bude
Neka svetišta Njihova zauvek Tvoja budu.
Marduče, ti si osvjetnik Naš!
Tebi dadismo Kraljevstvo nad svime što jeste.

- 15 U Saboru Bogova zauzmi mesto,
 Reč Tvoja neka glavna bude.
 Nek Ti oružje nepobedivo bude,
 dušmane neka uništi tvoje!
 Gospode, poštedi život, onome ko uzda se u Tebe,
 ali prospi život Bogu, koji se prikloni zlu.
 Bogovi potom, između sebe odeću stave.
- 20 Rekoše Marduku, prvencu Svom:
 Tvoja je odluka, Gospode, među Bogovima istinski prava.
 Naredbu izdaj da uništeno ili pak stvoreno bude,
 neka tako bude!
 Otvori usta, odeća u tren će nestati,
 govori opet, odeća nova će biti.
- 25 Marduk otvori usta, odeće nesta.
 Govori opet, odeća nastala.
 Kad Bogovi, kad Očevi Njegovi,
 snagu mu Reči videše,
 radost obuze Njih i poštovanjem kliknuše:
 Marduk, Vladar je Naš.
 Po tom mu Žezlo, Presto, Kraljevsku odoru dadoše.
- 30 Oni mu nenadmašno oružje, dušmane što uniništava dadoše.
 Govore Njemu: Idi, život Tiamat prekрати,
 Neka vetrovi njenu krv, u neznana mesta odnesu.
 Kad Bogovi, kad Očevi Njegovi,
 sudbinu Bela Mu odrede,
 uspehu i napretku Oni mu utreše put.
- 35 On luk načini, da bude mu oružje odredi.
 Na njega strelnu postavi, na tetivu je učvrsti.
 Potom topuz podignu, desnicom svojom ščepa ga.
 Luk i tobolac, o pojas stavi.
 Pred sebe munju postavi.
- 40 Svoje telo jarkim obavi plamenom.
 Mrežu isplete zatim, Tiamat da obavije njom.
 Četri postavi vetra, da ništa ne umakne Njeno.
 Južni i Severni, Zapadni i Istočni vetar.
 O bok pripasa mrežu, dar Anua, svoga Oca.
- 45 On Zloslutni vetar, Kovitlac, Uragan,
 četvorosmerni, šestosmerni vetar,
 vihor, najači orkan stvori.
 Vetrove te, što stvori ih, na broju sedam, tad pusti On.
 Da utrobu Tijamat unište, oni se digoše za Njim.
 Gospod se tad, podižući Vihor, svoje oružje moćno,
- 50 pope na olujna kola, strašna,
 njima se ne može odupreti niko.
 Četvoropreg upregnu, njega zauzda,
 Rušitelja, Neumoljivog, Pustošnika, Brzog.
 Njihovi zubi oštri, otrova puni.

- Pustoš im jedino znana, propast poznaju samo.
- 55 U boju strašni, užasa puni.
S leve, s desne strane
oklopom strašnim Marduk odenu sebe.
Svetlom, užasa punim, svoju ovenča glavu.
Gospod svojim udari putem i prešavši ga,
- 60 na Tiamat što sikće besno, pogled Mu pade.
Na ustima svojim imaše mehur od crvene gline.
U ruci biljka Mu bila, što snagu otrova ništi.
Oko Njega tada se sjatiše, oko Njega Bogovi se sjatiše,
Bogovi Njegovi Očevi, oko Njega Oni se sjatiše,
Bogovi se oko Njega sjatiše!
- 65 Gospod pohita napred, da vidi Tiamatinu bit,
da vidi snagu Kingua, Njenog muža.
Osmotrivši ih, hrabrosti ponesta Njemu.
Misli mu smetene, ne zna šta radi.
Kad Bogovi, što kao saveznici pristaše uz Njega,
- 70 svog hrabrog Vođu vide, pogled Njima se smuti.
Tiamat svoju vradžbinu baci, ne maknu vrat.
Iz Njenih prostačkih usta, pogrđan izazov se ču:
Nećeš li biti počašćen mestom Poglavara Bogova
što dižu se na te?
Da li se Oni na Svom ili na Tvom skupiše mestu?
- 75 Gospod podiže vihor, svoje oružje moćno,
pa Tiamati, što srdžbom gori ove dobaci reči:
Tiamat, Ti sebe uzdignu, Ti sebe visoko uzvisi!
Tvoje srce Te nagna, borbu da počneš Ti,
Bogovi, Njihovi Sinovi, Roditelje što mrze svoje,
- 80 Zašto ih Ti, Njihova Majka prokle, zašto?
Ti Kingua uzvisi, mužem ga učini.
Ti htede Njegovu, kao Anuovu uvećati moć.
Protiv Anšara, Kralja Bogova, Ti smisli zlo.
Protiv Bogova, Otaca Mojih, svoju ojača zlobu.
- 85 Neka Tvoja se pokrene vojska, svoje joj oružje daj!
Hajde, da Ja i Ti, zapodenemo boj.
Kad Tiamat te reči ču, kao da je ludilo uze,
na razboritost zaboravi.
Tad Tiamat, tako silno silnim povika glasom
- 90 da noge se sve do kukova tresoš Njoj.
Svoju vradžbinu baci, izreče kletvu,
Bogovi rata, Njihovo oružje oštre.
Potom se primaknu, Tiamat
i Marduk, od Bogova mudriji svih.
Jedno na drugo Oni se bace, za borbu zgrabe.
- 95 Gospod svoju razvije mrežu, umota Nju.
Zloslutni vetar što tutnjaše za Njima,
On na Nju pusti.

- Kad je Tiamat svoju otvorla čeljust, da ga proguta,
 On u njih Zloslutni utera vetar,
 da usta ne zatvori svoja.
 Marduk izbací žestoke vetrove, koji joj rastrgnuše telo.
- 100 Stomak joj se nadu, a Ona osta razjapljene čeljusti.
 On zatim izbací strelu jednu, koja joj probuši stomak.
 iskida utrobu i probode srce.
 Ukrotivši je tako On joj život uze,
 baci leš na zemlju i ode gore.
- 105 Kad Tiamat, predvodnik vojski, smaknuta bi,
 telo isječe Njoj, vojska se razbeža Njena.
 Bogove što pomagahu Njoj, koji na Njenoj bejahu strani,
 Strašan obuze strah, svoja okrenuše leđa.
 Nastoje da izbave sebe, život da spasu svoj.
- 110 Opkoljeni, pobeći ne mogoše.
 Marduk ih zarobi, Njihovo oružje uništi.
 U mrežu bačeni, u zamci ostaše Oni.
 U pećine okovani behu, tuga ih ispuni.
 Stiže ih kazna, u tamnici zatočeni ostaše.
- 115 Jedanaest nemani što Tiamat stravom ispuni njih,
 Vojska demonu, što preteće je stupala pred Njom,
 On ih u okove baci, njihove udove sputa.
 Iako otpor pružahu oni, nogama ih izgazi svojim.
 Kingua, što među njima glavni je bio,
- 120 Marduk zaveza i Bogu Nergalu predade.
 On Mu Tablice sudbine uze, na koje nemade pravo.
 Pečatom pečati njih, na grudi položi svoje.
 Kad svog dušmana savlada i pobedi njega,
 kad dušmanu silnom, naturi ropstvo,
- 125 kad zaista nad dušmanom Anšara pobedu učvrsti,
 kad Marduk, vrletni junak, želju Ea ispuni,
 kad zarobljenih Bogova, zatočenje učvrsti,
 do Tiamat, što vezana bi, ponovo dođe.
 Gospod na noge Tiamat stade.
- 130 Njegov buzdovan teški, Njenu razbije glavu.
 Krvne joj sudove, raseče On.
 Severni vetar, u neznana mesta, Nenu odnese krv.
 Njegove Očeve, kad spaziše to, radost i veselje obuze.
 Počasne poklone doneše i dadoše ih Njemu.
- 135 Gospod pomno, Tiamatino razgleda telo.
 Da neman raspoluti, i stvori veličanstveno delo.
 On je, kao školjku, na dva rastavi dela,
 Od jednog Zemlju, od drugog Nebeski načini svod.
 Navuče zasun, stražare postavi,
- 140 Zapovest izdaje njima, voda da se ne izlije s neba.
 On nebom prođe, predele razgleda neba,
 Na njemu hotede dvojnika Absu, stanište Ea stvoriti.

- Gospod razmere Absua meri,
na Njegovu priliku, dvorac Ešarra stvori.
145 Dvorac Ešarra, što On Ga stvori, nebesa svod bejahu.
On dade da Anu, Enlil i Ea u svoja staništa uđu.

Peta ploča

- 1 On velikim Bogovima nebeska stajališta načini
I dvojnike njima u liku sedam sazvežđa utvrdi,
Njihova područja označujući, godinu odredi:
za svaki od dvanaest meseci, tri sazvežđa postavi.
5 Kad u godini dane nebeskim likovima odredi,
položaj Nibiru utvrdi, da njihove nebeske putanje odredi,
Da prekoračenje, ili zastoj, ni jedna ne učini.
Uz Njega, Enlilu i Ei, stajališta utvrdi.
Na obe nebeske strane, Kapije otvori.
10 Na desnoj i levoj strani, zasun utvrdi.
U utrobi Tiamat, zenit učvrsti.
Dade da Mesec sja, Njemu poverivši noć.
Tvorenje noći mu da, dane da luči njome:
Svakoga meseca zanavek, Ti ćeš izlaziti s krunom,
15 početkom meseca, nad Zemljom kad u svom dižeš se sjaju,
Rogovima sijaeš svetlim, šest da označe dana.
Sedmoga dana, polovinu imaćeš krune.
Punoga meseca, naspram Suncu ćeš biti,
polovina meseca to je.
Kad Sunce na obzorju pokrije tebe,
20 Slabeći ti, opadati stani.
U vreme tame, putanju Sunca sledi.
Dvadeset devetog dana, naspram Suncu opet ćeš biti.
Ja dadoh znak, njegov da sledi put,
24 znak dadoh put da sledi i daje sud.

(Redovi 25-44 jako oštećeni. Iz slabo očuvanog teksta razabire se da se Marduk, dovršivši stvaranje Meseca, posvetio stvaranju Sunca).

- Kad Šamašu poveri dane,
45 i vreme, noći i dana odredi,
pljuvačku Tiamat stavljajući
Marduk stvori oblake,
On oblake stvori, njih vodom ispuni,
Duvanje vetrova, dolazak kiša i studeni,

- 50 stvaranje magle, suzbijanje otrova Njenog
to sebi odredi, na brigu stavi.
Glavu joj uspravi, planine stvori,
dubine otvarajući u moru što behu.
On dade da iz očiju Joj, Eufrat i Tigris teku,
- 55 Zatvarajući nosnice Joj, učini i
na Njenom vimenu, visoke planine stvori,
On zatim izvore i vrela buši da sobom vodu nose.
Njen savi rep, za Durmah ga zaveza,
a od jednog uvojka perčina Njenog,
veže Absua za Njegovu nogu i račve Njene,
- 60 On Zemlju za Nebo sveza.
Tako prekri Nebo i učvrsti Zemlju.
Po tom posred Tiamat, bujicu stvori,
skeletnu mrežu joj uništi sasvim.
On tako Nebo i Zemlju stvori na dva kraja.
- 65 Veze njihove učvrsti i odredi međe.
Kad sebi dužnosti skroji i svoje naredbe stvori,
podignu svetinje, Ei poveri njih.
Tablicu sudbina, što od Kingua uze, odnese On,
On je dade kao dobrodošlice dar,
- 70 Anuu pokloni nju.
Bogove što vodiše boj i savladani behu,
Svezane dovede On, pred noge Očevima svojim.
I jedanaest nemani, što ih Tiamat stvori dovede On.
Oružje njihovo, što sebi ga pred noge baci, smrskao je:
Od njih kipove stvori, pa ih na Kapiju Absua stavljajući zbori:
- 75 Neka oni kao spomen služe, da nikad se ne zaboravi ovo.
Kad Bogovi videše to, beskrajno radosni behu,
Lahmu i Lahamu, i svi Njegovi Očevi prilaze mu,
i Anšar, kralj, pozdravi Njega,
Anu, Enlil i Ea, poklone mu dadoše,
- 80 Njegova majka Damkina, poklonom obradova Njega,
Ona poklone posla, Njemu se ozari lice.
Usmiju, što Njene poklone, na skrovito donese mesto,
Absu povjeri na službu i nad svetinjom nadzor.
Svi se u Saboru Igigiji, pokloniše Njemu,
- 85 Anunnaki ljube Njegove noge,
celi Sabor Njihovu pokornost da iskažu,
pred Njega stadoše i pokloniše se govoreći:
On je Kralj!
Kad Bogovi se, Njegovi Očevi, Njegovih nasite draži.
- 89
(Redovi 90-106, jako oštećeni. U odlomku se opisuje ustoličenje Marduka i daje prikaz Njegovog oružja).

Ea i Damkina Otac Mu i Majka Mu

- 107 Oni svoja otvore usta, Velikim Bogovima Iggijima govore:
Ranije Marduk beše Naš voljeni Sin.
Sad je On Naš Kralj, time proglasite Njega.
- 110 Ponovo zборе, besede Oni:
Njegovo ime Lugal-Dimmer-Ankia biće,
u Njega se uzdajte Vi.
Kad Marduku dadoše, vrhovnu vlast,
Obrazac uspeha i sreće, proglasiše za Njega:
Od sada Zaštitnik, Naših svetinja bićeš,
115 šta zapovediš Ti, izvršićemo Mi.
Marduk svoja otvori usta, besediti stane,
i Bogovima, Očevima svojim zbori:
Iznad Absua, gde prebivate Vi,
u dvorcu Ešarra, što ga nad Vama sazdah,
- 120 Ja dole temelje za gradnju postavih,
kuću želim sagraditi,
što će mi raskošno stanišgpe biti.
Tu ću hramove sazdati
Njima ću kapele dodati, svoju ću vlast učvrstti.
Kad iznad Absua, u Sabor doćete Vi,
- 125 Tu ćete po noći biti, tu ću Vas sve primiti.
Kad s neba u Sabor, sidete Vi,
tu ćete po noći biti, tu ću Vas sve primiti.
Njega ću Babilon nazvati što znači
Domovi Bogova silnih.
Majstori vešti, njega će podići.
- 130 Kad Bogovi, Njegovi Očevi, Njegove reči čuše,
Marduku, prvencu svom postaviše pitanje ovo:
Nad svim što stvori ti ruka,
ko će ti vrhovnu imati vlast?
Na zemlji, što tvoje stvoriše ruke,
- 135 ko li će tvoju, imati moć?
Babilon, što lepo ime mu dade,
u njemu za svagda Naša staništa sazdam!
Porazeni, neka Oni svakoga dana, obrok donose Naš,
da zanavek služe dvorac Naš.
- 140 Da niko ne prisvoji dužnosti Naše što
ih ranije vršismo Mi.
Po tom Oni Njegov trud blagosiljaše.
Kad Marduk začu to, On se radovati stane i
Bogovima što ga pitahu, odgovor daje.
On što Tiamat smaknu, bezbrižnim učini Njih,
- 145 On svoja otvori usta, govor mu beše svečan:
Nagrada je velika jer pobedismo Njih, red neka bude,
vlast nad svetom, Oče Moj Ea, biće poveren tebi.
Njemu se pokloniše Bogovi, Oni govore Njemu,
Oni tvore Luga-Dimmer-Ankija:

- 150 Ranije Gospod beše Naš voljeni Sin,
Sad je On Naš Kralj, time proglasimo Njega!
On, čija čarolija čista, život nam dade,
On je gospodar sjaja, topuza i skiptra.
Neka Ea, što tajnu svih veština zna,
sačini plan, Mi ćemo radnici biti.

Šesta ploča

- 1 Kad Marduk, reči Bogova ču,
U duši odluči da, umetno učini delo.
Usta otvarajući svoja, Ei se obrati On:
Odluku da Njemu kaže, u srcu što začu je On:
- 5 Ja krv povezati želim, skelet da stvorim.
Ja Lullu, hoću da stvorim, neka čovek bude mu ime.
Ja zaista Lullu, čoveka, hoću da stvorim,
Trpnju Bogova da preuzme on, da bi u miru živeli Oni.
Bogova put, potom ću vešto izmeniti.
- 10 Zarad počasti istih, u dve grupe njih ću razdeliti.
Ea mu odgovor daje, ove mu kazuje reči,
i za odmenu Bogova, drugu mu uputu daje:
Neka jedan od njihove braće, izručen bude,
Neka zGINE On, da ljudstvo stvoreno bude.
- 15 Neka Veliki Bogovi ovde se skupe,
krivac neka predat bude, da oni živeti mogu.
Velike Bogove, sakupi Marduk,
presedajući blago, upute daje.
Na njegov govor, Bogovi obrate pažnju:
- 20 Kralj Anunnakijima zbori:
Ako je Vaša ranija izjava prava,
pod zakletvom Meni, istinu recite sad:
Ko je Onaj, ko izazva rat,
nahuška Tiamat, zametnu bunu?
- 25 Neka Onaj izručen bude, što izazva rat!
Na Njega Njegovu kaznu svaliću Ja, u miru bićete vi.
I gigiji, Veliki Bogovi, Njemu odgovor dadoše,
Njemu Luga-Dimmer-Ankia, savetniku Bogova, vladaru svom:
Kingu je taj, što izazva boj,
- 30 Nahuška Tiamat, izazva bunu.
Marduk nato Ga sveza, pred Eu dovede Njega.
Njegovu krivnju na Njega svali, Njegovu iseče krv.
Iz Njegove krvi, Ea rod ljudi stvori,

- trpnju Bogova na ljudstvo svali i Bogove slobodnim učini.
- 35 Kad mudri Ea, rod ljudi stvori,
i trpnju Bogova naturi njima,
to delo što ljudski premaša um,
po veštoj zamisli Marduka, mudročću Ea nasto,
Tad Marduk, Bogova Kralj,
- 40 Svu vlast Anunna Bogovima, na Nebu i Zemlji razdeli.
Njih Anuu dodeli, da brigu brine
o vršenju dužnosti što Njima ih poveri On.
Bogova tri stotine, kao stražu na Nebo postavi,
A onda put razvoja zemlje, vešto odredi:
Na Nebo i Zemlju, šest stotina Bogova postavi.
- 45 Kad Marduk, vladar, Bogovima svim, dužnosti utvrdi,
kad Anunna Bogovima Neba i Zemlje, dužnosti dodjeli,
Anunna Bogovi, svoja otvore usta
i Marduku, Gospodu rekoše svom:
Pa dobro Nannara, Gospode naš, što napora izbavi nas,
- 50 Čime se upodobiti, čime Tebi možemo zahvaliti mi?
Mi ćemo, eto, svetinju sagraditi,
njeno ime će biti: Svetinja odmora Našeg,
tu ćemo na počinak ići;
Svetilište mi ćemo podići, što Tvoje će stanište biti.
Kad ovde stignemo Mi, u njemu Naš će počinak biti.
- 55 Kad Marduk te reči ču,
kao dan, Njemu se silno ozari lice:
Kao drugi Babilon, što ga želeste Vi,
neka se podigne zdanje, neka čvrsto se sagradi ono,
ime mu Svetinja dajte!
Anunnakiji, kalupe uzmu,
- 60 godinu celu, opeku prave.
Kad druga godina nasto,
Oni Esagila podignu vrh, nalik Absuu:
sagrade zigurat, visinom Absuu ravan.
U njemu za Marduka, Enlila i Eu, staništa prave.
- 65 Diveći se, Marduk pred Njima sede,
i sa temelja Ešarra, vrhove Esagila ugleda On.
Kad Gradnju Esagila, dovršiše Oni,
tu Anunnakiji sami, svetinje podignu svoje.
U Esagilu, Absua svodu, svi se okupe Oni.
- 70 U svetinji glavnoj, što je za stanište sagradiše sebi.
Na Njegovu naredbu, Bogovi, Njegovi Očevi, za gozbu sednu:
Evo Babilona, mesta boravka Vašeg,
u njemu veseli budite, njegovo osvećenje slavite.
Onda Veliki Bogovi, svoja zauzmu mesta,
- 75 gozbeno iznesu piće, za gozbu sednu.
Kad unutra, svečanost proslave Oni,
i u Esagilu, na gozbi pijahu pivo,

- prava utvrđena i sudbine određene bijahu Njima.
Predele Neba i Zemlje, razdele Bogovi.
- 80 Pedeset Bogova silnih, svoja zauzmu mesta,
S njima Sedam Bogova Usuda, što sudbine za ljude kroje.
Tad Enlil oružje Marduka dignu, pred Njih ga stavi.
Mrežu, što stvori je On, Bogovi, Njegovi Očevi spaze,
gledaju luk, diveći se, kako mu oblik je sjajan.
- 85 Njegovi Očevi hvališe delo, što stvori ga On.
Anu otvori usta, u Saboru Bogova besediti stane,
poljubi luk zboreći:
Neka luk taj bude na Nebesima da svetli.
Ovako Luku imena odredi:
Dugo drvo, prvo je ime, drugo je Duga struna.
- 90 Njegovo treće ime je Asari
sazvežđe Luka, učinih da na Nebesima sja.
On Luku, među Bogovima, Njegovom braćom, mesto odredi.
Kad Anu, sudbinu Luka odredi,
i pred Bogove, uzvišen Kraljevski Presto postavi,
Anu ga u Sabor Bogova postavi.
- 95 Kad veliki se u Saboru okupe Bogovi,
i proglas izgovore kojim Marduk uzvišen bi,
među sobom, Oni se zakunu,
kuneći se uljem i vodom, da će u nevolji život izložiti.
Kad vlast Mu Kraljevsku, nad Bogovima dadoše,
- 100 Oni mu potvrde vlast, nad Bogovima Neba i Zemlje.
Anšar mu ime Asaruluhi, višnjim proglasi:
Na spomen Njegovog Imena, smerno se poklonimo Mi.
Kad zbori On, Bogovi da pomno slušaju Njega.
Da Reč Mu na Nebu i Zemlji, poslednja bude.
- 105 Da uzvišen bude Sin, Osvetnik Naš.
Da vlast Mu, nemajući premca, Vrhovna bude!
Da crnoglave, stvorenja svoja, vodi.
Da oni zauvek, Njegove podvige slave.
- 110 Neka velike obredne žrtve, za Očeve odredi svoje.
Neka se obredi Njihovi vrše, blagdani Njihovi poštuju.
Neka udišu tamjan i svoju primaju hranu.
Da isto na Zemlji bude, na Nebu što učini On.
Neka crnoglavim naredi, da poštuju Njega i Bogove druge.
- 115 Da narod, na svoje Bogove misli!
Neka Oni na Reč Mu, o svojoj Boginji brinu.
Neka darovi za Bogove i Boginje njihove, nošeni budu.
Da ne zaborave, poštovati Bogove svoje.
Da Njihovu uredi zemlju, Njihove svetinje grade.
- 120 Da crnoglavi, svojim Bogovima služe.
Mi pak, ma koliko mu Imena dali, On Naš je Bog.
Zato proglasimo Pedeset Imena Njemu!
Jer su Njegovi koraci, kao i postupci sjajni.

- 125 Marduk, kome Otac Anu, kada se rodi, podari ime,
što za hranu se i piće brine, Njihove napuni staje,
što vihorom, oružjem svojim, dušmane svlada,
što u nevolji Bogove, svoje Očeve spasi
Sunčevo Dete, zaista je On, među Bogovima prozvan je tako!
Neka svagda hoda, u sjaju Svetla svog!
- 130 Narodima što On ih stvori, stvorenjima živim,
naturi Bogova trpnju, da Bogovi mirno živjeti mogu.
Poretka tvorac, milosti pun,
ako li, u milosti oprosti svojoj, neka oni dobiju oprost.
Marduk je zaista Bog, stvoritelj svega,
- 135 što srce Anunnakija veseli, i čini da smiri se.
Marduk je zaista potpora zemlje i naroda svog.
Neka Njega, narodi slave!
On, Sudun-sag-kus, usta i njegov dušmanski stav uništen bi.
Njegovo je široko srce, tople mu grudi.
- 140 Gospodar Bogova Neba i Zemlje,
Ime je što Njemu dasmo Ga Mi u Saboru Našem.
Zapovest Njegovih usta,
nad Bogove, Njegove Očeve, uzvisismo mi.
On je zaista Gospodar Bogova Neba i Zemlje,
Kralj, na zapovest čiju Bogovi delo utvrde.
Zaštitnik, Kralj Bogova Neba i Zemlje,
Ime je što Njemu dasmo Ga Mi, Zaštitnik Bogova svih.
- 145 On što staništa Naša na Nebu i Zemlji, u nevolji učvrsti,
koji među Iigigijima i Anunnakijima, stajališta odredi,
Zadobi Ime od kojeg Bogovi se tresu i dršću na Prestolu svom.
Asar-lu-dug, ime je što Anu Ga, Otac Mu dade.
On istinsko je Bogova Svetlo, Svesilni Vođa,
- 150 što kao Šedu, zaštitni Duh Bogova i Zemlje,
u boju teškom, u nevolji Naša staništa spasi.
Njemu, Asar-lu-dug, Ime drugo, Nam-tillaku,
svih šest stotina Bogova dade.
On što Bogove satrte, kao stvorenja svoja, u život vrati,
Gospod, što svojom čarolijom čistom, umrle Bogove uskrsnu.
- 155 Njemu, što buntovnike uništava i dušmane satire
Asar-lu-dug, treće je Ime Namru,
Istinski Bog, što Naš očisti put.
Tako Ga nazvaše Anšar, Lahmu i Lahamu,
Bogovima, Sinovim svojim ovako zbore:
- 160 Mi Bogovi Stari, Mi Mu Imena dasmo.
Mi, tako Pedeset Moći dadosmo:
Imena Njegova proglašena behu.
Oni se raduju, Njihove slušaju reči.
U Ubšukinu, odluke utvrde svoje:
Mi dužnici junačnog Sina, što osveti Nas,
- 165 Ime Onoga što nam zaštitu pruži, želimo uzneti.

Oni se u Sabor okupiše, Imena da proglase Njemu,
U svetom mestu, skupa Njegovo proglasiše Ime.

Sedma ploča

- 1 Asaru, što zemlji plodnost daje i tvori seme,
što žito i biljke stvara, što tera biljke da rastu.
Asar-alim, u Kući saveta moćan, u savetu prvi,
kom se podvrgavaju Bogovi, kad Njih uhvati strah.
- 5 Asar-alim-nun-na, Posrednik, Svetlo Oca koji porodi Njega.
Koji odluke Anua, Enlila i Ea izvede sretno,
On što nad Njima bdi i Njihova staništa sazda.
On, čija je riznica obilja, što se izliva na te dvore,
On je Tutu, Preobraženja Njihovog Tvorac.
- 10 Svetinje da čuva Njima, da Oni u miru budu!
Čaroliju da kaže, da smire se Bogovi!
Ako u besu, nasrnu Oni, da Njima zakloni prsa.
Neka u Saboru Bogova, uzvišen bude.
Da niko mu od Njih, ne bude ravan.
- 15 Tutu, jej Zi-ukkin-na, život Bogova svih,
koji za Bogove, čista Nebesa stvori,
i kad u posed, svoje putanje prime, Njihov utvrdi odnos!
Neka nikad Njegova junačka dela, ljudi ne smetnu s uma!
Tutu, Ime Treće je Njemu Zi-kug, Osnivač Svetosti.
- 20 Bog povoljnog daha, Gospod što uslišuje i prašta,
što bogatstvo i punoću daje, obilje pruža,
što retko, obilnim čini.
Čiji povoljan dah, u nuždi teškoj udišemo mi,
Njegovo poštovanje proglašavamo, uznosimo i slavimo!
- 25 Tutu, neka Njega pod Imenom Mu Četvrim Aga-kug,
narodi veličaju.
Gospodar čarolije čiste, što mrtve oživljuje,
što se zarobljenim, smilova Bogovima,
dade da jaram teški, na Bogove, Njegove dušmane padne.
Da spasi Njih, On ljude stvori.
- 30 On, milosti pun i koji moć uskrsavanja ima.
Neka prebivaju i neka Njegove reči
u ustima crnoglavih zaboravljene ne budu,
crnoglavih što ih svojim rukama stvori!
Tutu, neka pod Njegovim Imenom Petim Tu-kug,
njihove usne zbore Njegovu čaroliju čistu,
On što svojom čarolijom čistom, sve zlotvore pobi!

- 35 On je Sa-zu, što srce Bogova pozna i Njihovu nutrinu vidi,
 kojemu zlotvor, ne može umaći.
 Što Sabor Bogova učvrsti, srce im razvedri.
 Što buntovne smiruje strahom, Njegova sena nad njih se nadvi.
 Što čini da pravda pobjedu slavi, pravednog štiti.
- 40 Što buntovnog od smernog deli.
 Sa-zu, pod Njegovim Imenom drugim, Zi-si,
 Koji napadača obara, neka slavljem bude!
 Što užas od Bogova, Otaca svojih odbi,
 Sa-zu, pod njegovim Imenom Trećim, Suh-rim,
 Što sve dušmane oružjem unšitava,
 On Njihove omete spletke, rastera ih u vetar
- 45 Što sve zlotvore uništi snagom oružja svog.

(Redovi 46-81, jako oštećeni. U odlomku se nastavlja ređanje Imena Marduka i daje prikaz Njegovih Moći).

- 82 Agilma, Uzvišeni, što vale smiruje, Ime je koje slavi.
 On stvori biljke gore, i vodu dole da njom rastu.
 Zulum, što zemlji daje bogate prinose.
- 85 Što prinose i žrtve daje, što poverava blagodeti
 Mummu, stvoritelj Neba i Zemlje, Namesnik u Saboru Bogova.
 Bog, što Nebo i Zemlju prečišćava,
 ili Zulum što Zemlju obnavlja.
 Čijoj moći, među Bogovima jednake nema.
 Giš-numun-abba, što ljude stvori, što sazda delove sveta,
- 90 Što smače bažanstva Tiamate i ljude od Njene krvi stvori.
 Lugal-eš-dubur, koji satre što Tiamat stvori i Njeno oružje uništi,
 koji je svagda, potpora čvrsta.
 Pap-gal-gu-enna, među vladarima Prvi, moćan u snazi,
 Uzvišen što je među Bogovima, Njegovom braćom,
 među vladarima svim.
- 95 Lugal-dur-mah, Bogova veza, gospodar Durmaha,
 koji je u Kraljevskom dvoru uzvišen, najdivotniji od Bogova svih.
 Adu-nunna, savetnik Ea, što Bogove Očeve svoje stvori,
 On s kojim se u vrhovnoj vlasti, nijedan Bog ne može mjeriti.
 Dumu-du-kug, što daje da se u Dukugu
 Njegovo čisto stanište sazda
- 100 Dumu-du-kug, bez koga nijednu odluku ne smisliše Bog Ea.
 Lugal-la-anna, Kralj, čije su snage među Bogovima silne,
 Gospod, snaga Anuova, što ime Anšara premoćnim čini.
 Lugal-ugga, što sve ih u utrobu Tiamat strpa,
 On što sva mudrosog mu znana, razborit.
- 105 Nikingu, koji Kingua sputa, u vreme kad se zbilja borba.
 Što sve odluke u ruci ima koji učvršćuje moć.
 Kin-ma, vođa Bogova svih, probitaka delitelj,
 na čijeg spomen Imena, Bogovi od straha dršču,

- kao pred olujom.
 Bog Ezurzur, Uzvišeni, u kuću molitve da uđe!
- 110 Neka pred njega Bogovi, darove stave, da Njihove primi molbe.
 On, bez koga niko, svrhu mudrosti ne spozna,
 što četiri je crne stvorio glave.
 On, bez koga niko od Bogova, o ljudskim danima,
 odluku ne može doneti.
- 115 Gibil, što daje moćno oružje,
 koji u borbi sa Tiamat, svrhu mudrosti spozna.
 On, mudrac razborit i nenadmašan.
 Bog širokog srca u koje se ne može prodreti, Bog je milostiv.
 Addu, je zaista Njegovo ime, neka Nebesa slušaju Njega!
- 120 Neka Njegov potstakne Otac da snagom silnom na zemlji vlada!

(Redovi 121-125, jako oštećeni. U odlomku se nastavlja ređanje Imena Marduka i daje prikaz Njegovih Moći).

- 126 On Zvezda je Nibiru, što na nebesima sja,
 što ih od početka do kraja drži i njih zaista motri.
 On što kroz nutrinu Tiamat ide,
 Njegovo ime je Nibiru, što Njenu sredinu ima.
- 130 Neka On zvezdama Neba, zadrži put!
 Neka On, kao malo stado, Bogove hrani sve!
 Neka Tiamat zarobi, neka Njen dokrajči, prekрати život!
 Neka ljudi od sada do poslednjeg dana, doveka objavljuju
 Neka večno vlada On!
- 135 Jer On Nebeska prostranstva stvori i Zemlji čvrstiiu dade.
 Otac Ga Enlil, Vladarom Zemlje proglasi.
 Kd Ea, Imena ta, što mu ih dadoše Iigigiji svi,
 u duši razabra, Njegovo srce veselo posta, pa zbori:
 On čija Imena uzvisiše Bogovi,
- 140 Moje neka nosi Ime, neka ime bude mu Ea!
 Neka On na brizi ima, vršenje obreda Mojih.
 Neka On se brine, o proroštvima Mojim.
 Imenima Pedeset Velikih Bogova
 Njegovih Imena proglase Pedeset
 i Najvišim Njegove učine Puteve.
- 145 Neka On ih čuva, neka u slavi Prvi objavljuje Njih.
 Neka mudri i upućeni, misle na njih!
 Neka otac ih, svojem poveri siiu!
 Neka uši se čobana i pastira Njegovoj priklone Reči.
 Neka se, Marduče, radujući Enlilu i Bogovima,
- 150 Njegova svakodnevno obnavlja Zemlja, i sam bude zdrav!
 Stalna je Njegova Reč, neizmenjiva Zapovest.
 Nijedan Bog Njegovih usta Reč, ne može opozvati.
 Gde god pogledao, pogled odvratiti neće.
 Ako je gnevan, niko od Bogova Njegovom ne prkosi gnevu.

- 155 Njegovo je Srce široko i uzvišen Duh.
Grešnika i svetogrđa, gnuša se On.
Ovo predanje, što ranije ga neki starac kaza,
158 napisa i za pouku budućem dobu ostavi on.

(Poslednja 4 reda jako oštećena. U odlomku se proslavlja Ime Marduka i Njegovih Moći).